

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-88-39>

УДК 351.756:325(477)

СИСТЕМА ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ФУНКЦІЙ ТА ВЗАЄМОДІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ

THE SYSTEM OF PUBLIC AUTHORITY BODIES IN THE SPHERE OF IMPLEMENTING STATE MIGRATION POLICY: TRANSFORMATION OF FUNCTIONS AND INTERACTION IN WAR CONDITIONS

Мосора Лариса Степанівна

кандидат наук з державного управління, доцент,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4341-1937>

Ключевський Володимир Іванович

заступник голови Херсонської обласної державної (військової) адміністрації,
кандидат наук з державного управління, доцент
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5568-9162>

Mosora Larysa

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

Klyutsevskiy Volodymyr

Deputy Head Of Kherson Regional State (Military) Administration

Стаття присвячена актуальним питанням трансформації функцій органів публічної влади щодо реалізації державної міграційної політики в умовах війни. Наведено та проаналізовано структуру органів публічної влади щодо реалізації державної міграційної політики, а також виокремлено їх функції, що регулюються чинним законодавством. Досліджено основні функції Державної міграційної служби України, а також її взаємодія з Державною прикордонною службою України, Державною службою зайнятості України, Національною поліцією України. Обґрунтовано, що через війну повноваження окремих органів публічної влади частково змінились, відбулося переорієнтування від простого контролю за міграційними потоками до сервісно-орієнтованої служби. Підкреслено важливу роль дослідження трансформації повноважень органів публічної влади та їх взаємодії в умовах війни, як реакції та постійні суспільні зміни та можливі потрясіння.

Ключові слова: міграційна політика, органи публічної влади, Державна міграційна служба Україна, трансформація, повноваження, взаємодія.

The relevance of the article is due to the need to adapt the public administration system to new demographic, social and security challenges. The purpose of the article is to conduct a study of the process of transformation of the functions of public authorities and the features of their interaction on migration policy issues in wartime. It is emphasized that due to the war, the functioning of public authorities has acquired new features, which is associated with the need to quickly respond to the challenges that Ukraine has faced, and their interaction has only intensified. The system of public authorities in the implementation of state migration policy is analyzed, their functions regulated by current legislation are highlighted. The role of the President of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine and the Cabinet of Ministers of Ukraine in this issue is determined. It is noted that today in the structure of the Cabinet of Ministers there is no separate ministry that would deal with all issues of migration policy, while certain issues are under the jurisdiction of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, the Ministry of Social Policy, Family and Unity of Ukraine, the Ministry of Economy, Environment and Agriculture of Ukraine, the Ministry of Development of Communities and Territories of Ukraine. The main functions of the State Migration Service of Ukraine, as well as its interaction with the State Border Service of Ukraine, the State Employment Service of Ukraine and the National Police of Ukraine are studied. It is substantiated that due to the

war, the powers of individual public authorities have partially changed, there has been a reorientation from simple control over migration flows to a service-oriented service focused on the needs of various groups of the population, internal and external migrants, refugees and internally displaced persons. The important role of research into the transformation of the powers of public authorities and their interaction in wartime, as reactions to constant social changes and possible upheavals, is emphasized. Relevant conclusions are drawn regarding the important role of such interaction.

Keywords: migration policy, public authorities, State Migration Service of Ukraine, transformation, powers, interaction.

Постановка проблеми. Структура органів публічної влади, що відповідальні за реалізацію державної міграційної політики в Україні постійно зазнавала змін, пройшов етап розпорошеності як щодо кількості таких органів влади, так і щодо розподілу між ними відповідних функцій; етап більш чіткого розподілу повноважень між незначною кількістю органів публічної влади до етапу трансформації відповідних функцій та посилення взаємодії і тісної співпраці в умовах війни. Водночас, посилення щоденних викликів зумовлених суспільними потрясіннями, воєнними діями, глобалізаційними процесами, зокрема й у сфері міграції формують потребу постійного аналізу та прогнозування перспектив подальшої взаємодії між органами публічної влади для вирішення першочергових питань. Оскільки міграційні процеси впливають на демографічний стан держави, її соціально-економічний розвиток – дослідження питання подальшої взаємодії між органами публічної влади є особливо актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних умовах масштабних міграційних процесів, повномасштабної війни, посилення безпекових викликів, зростання кількості внутрішньо переміщених осіб та активізації євроінтеграційних трансформацій питання реалізації державної міграційної політики України набуло особливої актуальності. Це обумовлює необхідність переосмислення ролі системи органів публічної влади, перегляду функціонального розподілу повноважень між ними і формування нових механізмів міжвідомчої взаємодії у сфері реалізації державної міграційної політики в Україні.

Окремий напрям сучасних досліджень стосуються функціональної трансформації центральних органів виконавчої влади у сфері міграції. У роботі А. І. Дерев'янка проаналізовано функції центральних органів виконавчої влади, механізми міжвідомчої координації та особливості розподілу повноважень між суб'єктами реалізації міграційної політики в умовах євроінтеграційних процесів [12]. Практичні аспекти функціонування Державної міграційної служби України в умовах

воєнного стану досліджено у науковій статті Є. Морозова [3]. У цих роботах акцентовано увагу на цифровізації адміністративних процедур, зміні порядку надання послуг та адаптації управлінських механізмів до кризових умов. У статті О. Ульянова міститься аналіз діяльності органів влади щодо прикордонного контролю, міграційної безпеки, міжнародного захисту та координації управлінських рішень під час воєнного стану [11].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз сучасної наукової літератури свідчить, що попри наявність певної кількості досліджень адміністративних аспектів реалізації міграційної політики, недостатньо комплексно розкриті питання трансформації системи органів публічної влади, зміни їх функціонального навантаження, механізмів горизонтальної та вертикальної взаємодії, а також формування нових моделей координації між центральними органами виконавчої влади, місцевим самоврядуванням та міжнародними партнерами щодо реалізації державної міграційної політики в умовах війни. Саме це визначає актуальність подальших наукових досліджень у зазначеному напрямі.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження трансформації функцій органів публічної влади та особливостей їх взаємодії з питань міграційної політики в умовах війни.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сьогодні структура органів публічної влади щодо реалізації державної міграційної політики в Україні є досить розгалуженою, водночас з чітким розподілом повноважень. Незважаючи на те, що за розроблення та впровадження державної міграційної політики безпосередньо відповідає Державна міграційна служба України, окремі функції щодо формування такої політики покладаються на Президента України, Верховну Раду України, Кабінет Міністрів України.

Якщо говорити про роль Президента України у регулюванні міграційних процесів, то

зауважимо, що глава держави не здійснює безпосереднього управління міграційними процесами, однак забезпечує стратегічне керівництво у цій сфері, визначає пріоритети державної міграційної політики, координує діяльність органів державної влади через конституційні механізми та сприяє вдосконаленню нормативно-правового забезпечення міграційних відносин і захисту прав людини.

Зокрема, повноваження Президента України щодо сфери державної міграційної політики полягають у: забезпеченні державної незалежності та національної безпеки України, що визначено у ст. 106 Конституції України. Це напряду пов'язано з державною міграційною політикою через забезпечення контролю міграційних процесів, протидію нелегальній міграції, питання надання притулку біженцям та посилення прикордонної безпеки України, посилення боротьби з тероризмом; ухваленні відповідної нормативно-правової бази, якою регулюються окремі питання, що відносяться до державної міграційної політики. Президентом ухвалено Концепцію державної міграційної політики [8], Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 березня 2018 року «Про невідкладні заходи з нейтралізації загроз національній безпеці у сфері міграційної політики» [10]; прийнятті рішень щодо громадянства України та надання притулку.

Верховна Рада України у сфері міграційної політики здійснює насамперед нормотворчі та контрольні повноваження. До її компетенції належить ухвалення нормативно-правової бази з питань міграційної політики та внесення до неї змін, визначення основ внутрішньої та зовнішньої політики держави, затвердження загальнодержавних програм розвитку.

За окремі питання законодавчого регулювання державної міграційної політики у Верховній Раді України відповідають [9]:

- Комітет з питань людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин (громадянство, статус іноземців та осіб без громадянства; етнонаціональна політика, міжнаціональні відносини та права корінних народів і національних меншин в Україні; імміграція, біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту; співробітництво з Радою Європи (РЕ), Організацією з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) у сфері додержання (захисту) прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин; співробітництво

з Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців, Міжнародною організацією з міграції, Радою ООН з прав людини відповідно до статутних завдань зазначених організацій, що збігаються з компетенцією Комітету; реінтеграція населення, що проживає на тимчасово окупованих територіях України; реалізація прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та створення умов для добровільного повернення таких осіб до покинутого місця проживання; захист прав і свобод осіб, які порушено внаслідок тимчасової окупації частини території України або втрати контролю над її частиною; реалізація прав і свобод громадян України, які проживають на тимчасово окупованих територіях України);

- Комітет з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва (забезпечення зв'язків із закордонними українцями);

- Комітет з питань енергетики та житлово-комунальних послуг (комунальне господарство, житлово-комунальні послуги для різних груп населення, у тому числі для внутрішньо переміщених осіб, біженців);

- Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів (державна політика у сфері соціального захисту громадян; загальнообов'язкове державне соціальне страхування; державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії, забезпечення достатнього життєвого рівня людини; законодавче регулювання гуманітарної допомоги; державна політика у сфері регулювання трудових відносин та зайнятості населення).

На відміну від Президента України та Верховної Ради України Кабінет Міністрів України наділений більш практичними повноваженнями у сфері реалізації державної міграційної політики. У межах своїх повноважень Кабінет Міністрів України приймає постанови та розпорядження, якими визначає механізми реалізації тієї чи іншої державної політики, затверджує державні програми, порядки та процедури у сфері імміграції, еміграції, надання притулку, документування населення, реєстрації фізичних осіб, а також забезпечує виконання міжнародних зобов'язань України у міграційній сфері. Тобто, Кабінет Міністрів України забезпечує практичну реалізацію державної міграційної політики, організовує діяльність органів виконавчої влади у цій сфері, приймає підзаконні нормативно-правові акти, необхідні для дотримання норм законодавства, та створює організаційно-правові умови для ефективного управління міграційними процесами в Україні.

Повноваження Кабінету Міністрів України охоплюють організацію та координацію діяльності центральних органів виконавчої влади, насамперед Державної міграційної служби України; розроблення та виконання державних програм у сфері міграції; забезпечення державної політики щодо трудової міграції, зайнятості населення та демографічного розвитку; прийняття підзаконних нормативних актів для реалізації міграційного законодавства; визначення процедур документування, реєстрації та перебування іноземців і осіб без громадянства; організацію роботи щодо протидії нелегальній міграції та контролю міграційних процесів.

У структурі Кабінету Міністрів України відсутній єдиний центральний орган виконавчої влади, який би комплексно відповідав за формування та реалізацію державної міграційної політики. Натомість відповідні повноваження розподілені між кількома міністерствами, кожне з яких відповідає за виконання окремих функцій у цій сфері.

Провідна роль належить Міністерству внутрішніх справ України, у підпорядкуванні якого перебуває Державна міграційна служба України. Міністерство забезпечує формування державної політики у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні; державної політики у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів [5].

Важливу складову державної міграційної політики реалізує Міністерство закордонних справ України, діяльність якого охоплює зовнішній вимір міграційних процесів щодо надання віз, консульського захисту громадян України за кордоном; підписання міжнародних угод про реадмісію; співпраці щодо повернення громадян і регулювання міжнародної мобільності; захисті прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном [6].

Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України відповідає за питання соціального захисту трудових мігрантів та реінтеграції осіб, які повертаються в Україну. Основними його завданнями щодо реалізації державної міграційної політики є: забезпечення формування та реалізації державної політики з питань: запобігання та протидії торгівлі людьми; забезпечення визначених зако-

нодавством України прав та інтересів осіб, які виїхали за кордон, та створення умов для їх добровільного повернення до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання в Україні; сприяння реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, визначених законодавством; підтримки внутрішньо переміщених осіб; їх адаптації та інтеграції за новим місцем проживання; щодо створення умов для добровільного повернення внутрішньо переміщених осіб до покинутого місця проживання [2].

Водночас Міністерство економіки, довіклля та сільського господарства України визначає державну політику у сфері зайнятості та сприяння економічного розвитку різних галузей України. Основними завданнями Мінекономіки у сфері державної міграційної політики є: забезпечення формування та реалізація: державної політики у сфері праці, зайнятості населення, трудової міграції, трудових відносин, соціального діалогу; участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері надання адміністративних послуг [1].

Своєю чергою, Міністерство розвитку громад та територій України виконує важливі функції, пов'язані з внутрішньою мобільністю населення, регіональним розвитком і відновленням територій, що мають безпосередній вплив на сучасні міграційні процеси. Основними завданнями Мінрозвитку є: забезпечення формування та реалізація державної політики: з питань тимчасово окупованої території та захисту прав населення, що на ній проживає, кінцевою метою якої є їх реінтеграція; з питань дотримання норм міжнародного гуманітарного права на всій території України (крім повноважень з координації розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та вирішення інших пов'язаних з цим питань відповідно до Закону України "Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин"); сприяння реалізації прав і свобод громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території, а також прилеглих до неї територіях [7].

Серед Центральних органів виконавчої влади виділяємо: Державну міграційну службу України, Державну прикордонну службу України, Державну службу зайнятості України, Національну поліцію України. Державна міграційна служба України є ключовим органом виконавчої влади, який безпосередньо реалізує державну міграційну політику. Його діяльність спрямовується Кабміном через Міністерство внутрішніх справ України.

Основними завданнями ДМС є: реалізація державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів; внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів [4].

Усі повноваження ДМС можна згрупувати таким чином: документування: видача паспортів громадянина України (ID-карток), закордонних паспортів, а також посвідок на тимчасове чи постійне проживання для іноземців; громадянство: провадження з питань прийняття до громадянства України та припинення громадянства; біженці: розгляд заяв та надання статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту; протидія нелегальній міграції: виявлення порушників міграційного законодавства, прийняття рішень про примусове повернення або видворення іноземців, керування пунктами тимчасового перебування іноземців.

Органи місцевого самоврядування також залучені до реалізації державної міграційної політики, повноваження яких визначено у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Аналіз повноважень органів державної влади та місцевого самоврядування щодо реалізації державної міграційної політики дає можливість сформувати структуру таких органів влади та визначити особливості їх взаємодії між собою. На рис. 1 відображено структуру органів публічної влади та окремі їх повноваження у реалізації державної міграційної політики.

Повномасштабна збройна агресія, тимчасова окупація окремих територій, значне зростання масштабів внутрішньо переміщеного населення та масовий виїзд громадян за межі держави спричинили суттєву трансформацію системи публічного управління у міграційній сфері. Починаючи з 2022 року, державна міграційна політика почала зосереджуватись не лише на контролі та регулюванні міграційних процесів, але й на забезпеченні належного рівня захисту осіб, які постраждали від воєнних дій, підтримці внутрішньо переміщених осіб, а також емігрантів.

Враховуючи це, змін зазнала і сама взаємодія між різними органами публічної влади. Зокрема, на державному рівні провідну роль у системі органів публічної влади продовжує виконувати Державна міграційна служба України, функціональне навантаження якої стало значно ширшим за просте здійснення документування населення чи оформлення адміністративних послуг. В умовах війни Державна міграційна служба виконує роль ключового інституційного координатора міграційної системи держави та забезпечує узгоджену діяльність між іншими центральними органами влади, територіальними підрозділами, органами місцевого самоврядування, правоохоронними структурами та міжнародними організаціями й партнерами.

В умовах війни система взаємодії між органами публічної влади набула низки характерних особливостей:

- створення міжвідомчих координаційних штабів: для оперативної взаємодії замість бюрократичного листування було запроваджено формат Координаційних штабів (наприклад, Координаційний центр із співробітництва з Європейською міграційною мережею, Координаційний штаб з питань забезпечення реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб). В умовах війни та масового переміщення населення така форма координації дозволяє значно скоротити час між прийняттям рішення та його реалізацією;

- розширення взаємодії між Державною прикордонною службою України та Державною міграційною службою України. На початку війни саме узгоджені дії цих органів забезпечили оперативне спрощення процедур перетину державного кордону для громадян України, у тому числі із використанням внутрішніх паспортів або свідоцтва про народження. У подальшому Державна міграційна служба України у співпраці з Міністерством закордонних справ України організувала роботу забезпечення можливості відновлення документів громадянами за межами держави;

- розвиток цифрової взаємодії та інтеграції державних інформаційних ресурсів. Одним із ключових напрямів стало налагодження інформаційного обміну між Єдиним державним демографічним реєстром, інформаційними системами Державної міграційної служби України та Реєстром внутрішньо переміщених осіб за участю Міністерства цифрової трансформації України та Міністерства соціальної політики, сім'ї та єдності України. Практичним результатом такої координації

**Рис. 1. Структура органів публічної влади
з реалізації державної міграційної політики України**

Джерело: сформовано авторами

стало впровадження електронних документів, зокрема довідки ВПО та єДокумента у застосунку «Дія»;

– активізація міжнародної співпраці у форматі «органи публічної влади – міжнародні організації». В умовах війни органи державної влади суттєво посилили взаємодію з міжнародними партнерами з метою підтримки населення як на території України, так і за її межами. Така співпраця здійснюється, зокрема, з міжнародними гуманітарними структурами для організації тимчасового розміщення, фінансування шелтерів та надання грошової підтримки внутрішньо переміщеним особам і громадянам, які постраждали внаслідок воєнних дій.

На регіональному рівні особлива увага до взаємодії територіальних підрозділів Державної міграційної служби, Державної прикордонної служби та Національної поліції, що активно співпрацюють військовими адміністраціями. Специфіка цієї взаємодії під час війни будується на трьох стовпах: безпековий пріоритет та правовий режим воєнного стану; гнучка логістика у прифронтових зонах; формування спільних мобільних груп.

На відміну від центральних органів державної влади, діяльність яких у міграційній сфері переважно зосереджена на питаннях документування, ведення обліку та забезпечення безпеки громадян і різних категорій мігрантів, органи місцевого самоврядування безпосередньо створюють умови якісної життєдіяльності населення. Саме територіальні громади в умовах війни стали первинною ланкою оперативного реагування та взяли на себе основне навантаження щодо прийому значної кількості внутрішньо переміщених осіб.

До базових повноважень органів місцевого самоврядування у сфері міграційної політики належать створення умов для інтеграції мігрантів у межах відповідної територіальної громади та забезпечення доступу до адміністративних послуг.

Важливим напрямом діяльності громад стала також соціальна інтеграція ВПО у новому середовищі. Це включає забезпечення доступу дітей переселенців до місцевих закладів освіти, облаштування захисної інфраструктури для організації очного навчання, надання медичних послуг незалежно від місця укладення декларації із сімейним лікарем, а також реалізацію місцевих програм підтримки

зайнятості населення та стимулювання релокації підприємницької діяльності через механізми грантової підтримки.

Висновки. Сучасна система органів публічної влади у сфері реалізації державної міграційної політики України сформувалася як складний багаторівневий, міжсекторальний та гнучкий механізм управління, здатний адаптуватися до динамічних внутрішніх і зовнішніх викликів. У межах цієї системи формування стратегічних орієнтирів, нормативно-правове забезпечення та координація здійснюються на центральному рівні публічного управління, тоді як практичне впровадження політики забезпечується через діяльність центральних органів виконавчих органів, їх територіальних підрозділів, органів місцевого самоврядування.

Війна стала каталізатором суттєвої трансформації підходів до управління міграційними процесами, а також змінила вектор та особливості взаємодії між різними органами публічної влади, на які традиційно покладались окремі функції з питань міграційної політики. Традиційна адміністративно-регуляторна модель, орієнтована переважно на контроль і облік міграційних потоків, поступово трансформувалася у кризово-координаційну систему управління, спрямовану на оперативне реагування, міжвідомчу взаємодію та забезпечення безперервності надання державних і місцевих послуг.

Ключового значення в цих умовах набули швидкість обміну інформацією між суб'єктами управління, інтеграція цифрових інструментів і державних реєстрів, підтримка внутрішньо переміщених осіб, розширення міжнародного партнерства та посилення ролі територіальних громад у реалізації гуманітарної політики. Водночас практика функціонування органів публічної влади в умовах воєнного стану засвідчила необхідність подальшого інституційного зміцнення системи міграційного управління, розвитку механізмів координації між рівнями влади та формування стійких моделей реагування на майбутні демографічні й міграційні виклики.

Отже, ефективність державної міграційної політики в сучасних умовах дедалі більше визначається не окремими повноваженнями органів влади, а рівнем їхньої узгодженої взаємодії, здатністю до швидкої адаптації та орієнтацією на потреби населення в умовах тривалої кризи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Деякі питання Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства: Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2025 р. № 903. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2025-%D0%BF#Text> (дата звернення: 24 червня 2026 р.).
2. Деякі питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2025 р. № 904. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/904-2025-%D0%BF#n284> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
3. Морозов Є. Є., Конарева Г. О., Пономаренко В. В. Адміністративні процедури в діяльності державної міграційної служби України в умовах воєнного стану. *Правовий часопис Донбасу*. 2026. № 1. С. 65–71.
4. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-%D0%BF#Text> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
5. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 23 червня 2026 р.).
6. Про затвердження Положення про Міністерство закордонних справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 р. № 281. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/281-2016-%D0%BF#Text> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
7. Про затвердження Положення про Міністерство розвитку громад та територій України: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 2015 р. № 460. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/460-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
8. Про Концепцію державної міграційної політики: Указ Президента України від 30 травня 2011 р. № 622/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/622/2011#Text> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
9. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання: Постанова Верховної Ради України від 29 серпня 2019 р. № 19-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/19-ix#Text> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
10. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 01.03.2018 р. «Про невідкладні заходи з нейтралізації загроз національній безпеці у сфері міграційної політики»: Указ Президента України від 17 березня 2018 р. № 72/2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/72/2018#n2> (дата звернення: 22 червня 2026 р.).
11. Ульянов О. І. Міграційна політика України в умовах воєнного стану: виклики, тенденції та напрями вдосконалення. *Правове забезпечення адміністративної реформи*. 2025. № 2. С. 95–99.
12. Derevianko A. I. Specialization of central executive bodies in the implementation of Ukraine's state migration policy: comparative analysis of powers and interaction mechanisms. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2025. Випуск 90, частина 3. С. 186–191.

REFERENCES:

1. Deiaki pytannia Ministerstva ekonomiky, dovkillia ta silskoho hospodarstva [Some issues of the Ministry of Economy, Environment and Agriculture]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 lypnia 2025 r. № 903. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2025-%D0%BF#Text> (accessed June 24, 2026). (in Ukrainian)
2. Deiaki pytannia optymizatsii systemy tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady [Some issues of optimizing the system of central executive authorities]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 lypnia 2025 r. № 904. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/904-2025-%D0%BF#n284> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)
3. Morozov Ye. Ye., Konarieva H. O., Ponomarenko V. V. (2026) Administratyvni protsedury v diialnosti Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhby Ukrainy v umovakh voiennoho stanu [Administrative procedures in the activities of the State Migration Service of Ukraine under martial law]. *Pravovyi chasopys Donbasu*. № 1. S. 65–71. (in Ukrainian)
4. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu mihratsiinu sluzhbu Ukrainy [On approval of the Regulations on the State Migration Service of Ukraine]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20 serpnia 2014 r. № 360. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-%D0%BF#Text> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)
5. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy [On approval of the Regulations on the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28 zhovtnia 2015 r. № 878. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF#Text> (accessed June 23, 2026). (in Ukrainian)
6. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo zakordonnykh sprav Ukrainy [On approval of the Regulations on the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 30 bereznia 2016 r.

№ 281. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/281-2016-%D0%BF#Text> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)

7. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy [On approval of the Regulation on the Ministry of Community and Territorial Development of Ukraine]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 30 chervnia 2015 r. № 460. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/460-2015-%D0%BF#Text> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)

8. Pro Kontseptsiiu derzhavnoi mihratsiinoi polityky [About the Concept of State Migration Policy]: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 30 travnia 2011 r. № 622/2011. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/622/2011#Text> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)

9. Pro pereelik, kilkisnyi sklad i predmety vidannia komitetiv Verkhovnoi Rady Ukrainy deviatoho sklykannia [On the list, quantitative composition and subjects of competence of the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine of the ninth convocation]: Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 29 serpnia 2019 r. № 19-IX. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/19-ix#Text> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)

10. Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy vid 01.03.2018 r. «Pro nevidkladni zakhody z neitralizatsii zahroz natsionalnii bezpetsi u sferi mihratsiinoi polityky» [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated March 1, 2018 “On urgent measures to neutralize threats to national security in the field of migration policy”]: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 17 bereznia 2018 r. № 72/2018. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/72/2018#n2> (accessed June 22, 2026). (in Ukrainian)

11. Ulianov O. I. (2025) Mihratsiina polityka Ukrainy v umovakh voiennoho stanu: vyklyky, tendentsii ta napriamy vdoskonalennia [Migration policy of Ukraine under martial law: challenges, trends and areas for improvement]. *Pravove zabezpechennia administratyvnoi reformy*. № 2. pp. 95–99. (in Ukrainian)

12. Derevianko A. I. Specialization of central executive bodies in the implementation of Ukraine's state migration policy: comparative analysis of powers and interaction mechanisms. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pravo*. 2025. Vypusk 90, chastyna 3. P. 186–191.

Дата надходження статті: 26.06.2026

Дата прийняття статті до публікації: 17.08.2026

Дата публікації статті: 28.08.2026